

זה? אלא להראות גלות השכינה עם ישראל באומה המרירות שלם, שפטוב וימרו את מיהם בעבור קשה וגוו. כשאוכלים את הפסח הזה, להראות את כל מה שעשו להם במצרים באותה גלות ובאותו שעבוד.

מה כתוב? ועצם לא תשברו בו, להראות בו קלון, ובכל אותם אילילי מצרים. שהרי היו זורקים בשוק את העצמות שלו, ובאו הצלבים וגררו אותם ממקום למקום, וזה היה קשה להם מחייב, שהרי העצמות הן תקין הגוף, ודומים לנוין אחר, וישראל זרקו אותם לשוק בדרכם קלון, ולכן פטור ועצם לא תשברו בו. אףם לא תשברו, אבל הצלבים היו באים ומשברים אותו.

עוד, המצריים היו באים אחרך והיו רוזים אותם עצמות שהיו לזכחים הצלבים ממקום למקומות ושוכרים אותם, והיו המצרים טומנים אותם בעפר, כדי שהצלבים לא ימצאו אותם, וזהו בטoil של עובדי נוכבים ומצלות יותר מהצד שלם. ובזה התעללה הקירוש ברוך הוא בכבודו ונכפו כל הפתחות האחרים, שהרי אין נכפו יותר, כשהבטול נמצא מהצד שלם, ולכן ישראל לא בטלו אותם, שפטוב ועצם לא תשברו בו.

קדש לי כל בכור פטר רחם וגוו. מזינה זו לקדש בכור בהמה. עם הארץ צריך שני דברים: אחד שישראל פרוי מתחת לשליטון הניצר הרע, שהוא אדוןנו, פמו שאמר יעקב לעשו (בראשית לו) עבר נא אדרני לבני עבדו, בעולם הזה. אדון הצד העזונות, שהם רבים על הגורף. פמו שבארוה, רשות - יציר

מצאת כתיב. מי האי לקביל האי, אלא לאחוזה גלוותא דשכינתא עמהון דישראל, בההוא מיריו דלהון, כתיב ויימרו את מיהם בעבור קשה וגוו. וכך אכלין להאי פסח, לאחוזה כל האי דעבדו לון במצרים,

בזה הוא גלוותא ובזה הוא שעבוד.

מה כתיב ועצם לא תשברו בו, לאחוזה בית קלאן, ובכל אינון טעון דמצרים. דהא גרמיין הו רמאן בשוקא, ואתו(Clavi) והו גררי לון מאתר לאתר, ודהא קשייא לון מכלא, דהא גרמי אינון תקונא דגופא, ורקמי לגונא אחרא, וישראל רמאן לון בשוקא אורח קלאן, ועל דא כתיב ועצם לא תשברו בו, אהוון לא תשברין, אבל פליי הו אהין ומתברין לייה.

הו, מצראי הו אהין לבתר, והואו חמאן אינון גרמי דהו נטלי(Clavi) מאתר למתקן, ומדקן לון, והואו מצראי טמני לון גו עפרא, בגין(Clavi) דלא ישכחין לון, ודהא איהו בטולה דעבותה פוכבים ומצלות, יתר, מסטרא דלהון. ובדה קדשא בריך הוא אסתלק ביקריה, ואתביבין כל חילין אחרני, דהא כדין אתביבין יתר, כר בטילו אשתח מהסטרא דלהון, ועל דא ישראל לא מבטלי לון, כתיב ועצם לא תשברו בו.

קדש לי כל בכור פטר כל רחם וגוו. (שמות יג) פקידא דא לקדש בכור בהמה, עם הארץ צריך תרין מלין, חד דיהא פדי מתחות שלטנותא דיצר הרע, דאייהו אדון דיליה, גונא דאמר יעקב לעשו, (בראשית לו) מצד חובין הנפשין על גופא, כמה דאויקמה, חייכא, יציר הרע שופטו. זכאה, יציר הרע שופטו. ביןוני זה